

finde, at det er vist ikke mange af dem, som opfyldte den Bestemmelse, som findes her i Titra b, og hvis man siger til dem: I kunne kun fortsætte under den Betingelse, at I selv have fuld Raadighed over det Lokale, hvori I forsamles, vil det vistnok gennemgaaende briste for disse Foreninger, at fortsætte med deres Forhold. — Det ærede Medlem for Præsto Amts Lite Valgfreds (Sv. Høgsbro) omtalte et ganske særligt Forhold, nemlig, saa vidt jeg forstod det, den Beværtning, som en Gang aarlig udøves af Høstfolerne over for tidligere Elever og vel ogsaa Elevernes Slægt og andre, som kunne komme med der, der samles altsaa under gæstfrit Dag, hvem der vil komme, og saaledes Beværtningen af Høstfolen, og Høstfolen tager saa Udgiften dækket ved et moderat Vederlag, saaledes har jeg forstaaet det. Det har ikke paa nogen Maade været Tanken, at det skulde være ulovligt, at Høstfolerne i Fremtiden udøve denne Beværtning, og jeg tror heller ikke, at det vil blive ulovligt efter de Regler, som ere givne her, men vi kunne jo se at saa Reglerne gjorde tydeligere, saa at det Forhold, som det ærede Medlem her har fremdraget, i alt Fald ikke ubelystes. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgfreds (Sloth) omtalte bl. a. det snævre i, at Afgiften for Brændevinshandel paa Landet blev sat højere, end det er i Lovforslaget, idet jeg navnlig tror, han gik ud fra den Tanke, at naar man her i Lovforslaget har sat en Grænse, et Minimum og et Maximum, vilde dette meget let lede til, at Minimumet blev valgt som det gældende for Landet. Hvis dette skulde blive Tilfældet, ligger det ganske vist uden for Lovforslagets Mening. Lovforslagets Mening, med at sætte et saadant Minimum er jo kun, at Minimumet skulde være Norm i visse Kommuner, hvor der er særlige Forhold til Stede, mens man derimod skulde højere op i andre Kommuner. Men er der nogen Fare i denne Henseende, vil jeg ogsaa finde det rigtig, at sætte Minimumet op, men ogsaa det kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse. Jeg tror, at de Bemærkninger, som ellers ere fremkomne, alle sammen ville kunne tages frem til Behandling i det Udvalg, hvortil jeg antager, at nærværende Lovforslag bliver henvist. — Saa staar der kun en Ting tilbage, som jeg særlig skal omtale, og det er Bemærkningerne til § 29, som jo gaar ud paa, at „Forbrugsforeninger, hvis Virksomhed ifølge den gældende Lovgivning ikke ere at anse som Næringsdrift, ere uberettigede til at affatte eller fordele Brændevin eller Vin.“ Man har, jo sagt, naar man har villet søge Grunden til denne Bestemmelse: Hvad have

dog de uskyldige Forbrugsforeninger gjort, at de ikke skulle have Lov til at fordele Brændevin. Jeg vil dertil svare, at saaledes som Lovforslaget er affattet, og saaledes som jeg for Reiten ogsaa har forstaaet de fleste af de ærede Medlemmer, som have udtalt sig om Lovforslaget, nemlig at det var deres Ønske, at Lovforslaget skulde være saaledes affattet, at det skulde begrænse Brændevinshandelen paa Landet, vil man ikke let ved Siden deraf kunne beholde en Regel om, at det skal staa Forbrugsforeningerne frit for at fordele Brændevin mellem Medlemmerne. Naar vi tage en Regel, saaledes som Lovforslaget har den, gaende ud paa, at paa Landet kan Brændevinshandel ikke drives uden ifølge Indvrigsministeriets Bevilling, eller naar vi tage en Regel, saaledes som den er omtalt af ærede Medlemmer, at paa Landet kan Brændevinshandel ikke drives uden ifølge Tilladelse af Kommunalbestyrelsen eller Kommunalbestyrelsens Bevilling, eller hvad man nu vil falde det, saa ligger der til Grund for begge disse Regler et Ønske om at begrænse Handelsstedernes Antal meget stærkt. Jeg vil endogsaa sige, at der for ikke saa af Medlemmerne i denne Sal bag ved dette ligger et Ønske om, at man i de fleste Landkommuner kunde gaa ned til eet Udsalgsted eller maaske til et intet. Men hvad kan alt dette nytte, naar Forbrugsforeningerne til Gengæld maa fordele Brændevin lige saa meget, som de lyst? Naar man saa dertil vil svare — og det gjorde det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgfreds (A. Jensen) — at der er dog ingen rigtig Gænge i, at man, skønt man siger, at Forbrugsforeningerne ikke drive Næringsdrift, dog alligevel vil sætte saadanne Grænser for Udøvelsen af deres Virksomhed, saa er det ganske rigtig, at Forbrugsforeningerne ikke udøve nogen Næringsdrift, for hvilken man kræver Adkomst af dem, men de drive en Virksomhed, som ganske erstatte Næringsdriften eller Handelen i de paa gældende Kommuner. Derfor vil det for det Formaaels Dyrnaelse, som vi have sat os her, nemlig at drive Antallet af Handelssteder for Brændevin ned i Kommunerne, være det samme, enten vi skulle konkurrere med virkelige Udsalgsteder, Handelssteder, af hvilke vi fordrer Adkomst, eller vi have Konkurrence med Forbrugsforeninger, til hvilke vi sige: I kunne frit gøre og lade som I ville. Jeg kan derfor ikke se andet, end at vil man virkelig frem ad den Vej, som Regeringsforslaget her anviser, paa Landet, enten man nu lægger Afgørelsen i Regeringens eller i Kommunalbestyrelsernes Hænder, maa man ogsaa gaa til den Konsekvens, som